

"GLAS NARODA"

SLOVENE BAJLY

Owned and Published by
Myron Publishing Company
(A Corporation)FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer
Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Ka bote naša volja bila Ameriko Za New York za vse leto ramen 67.00
in Kanada Za pol leta 66.00 Za pol leta 63.00
Ka pol leta 61.00 Za inozemstvo za vse leto 67.00
Ka leto 61.00 Za pol leta 60.00

Subscription Yearly 90.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov.
Dopolni, kjer podpisana in osebnosti se ne pribrojajo. Denar naj se blagovoti po
najti po Money Order. Pri spremembah kraja narodnika, prosimo, da se nam
tudi prejmi bivališče nasna ni, da hitreje nademo naslovnika."GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

O RADIKALIZMU

Ker ne morejo ameriški kapitalisti progresivnemu kandidatu La Follettu drugega očitati, mu pravijo, da je radikal.

Te označbe se poslužujejo v splošnem. Marsikateri kapitalisti mu pa celo boljševizem in komunizem očita.

V Chicago se vrši konvencija ameriških bankirjev. Na konvenciji je kakih štiri tsoč delegatov. Množna dolarjev, ki jih reprezentira ta gospoda, je ogromna.

Konvenčni predsednik Mr. Head je imel značilen govor, v katerem so bile najznačilnejše naslednje besede:

"Sveta naloga vsakega pravega Amerikanca je zavrnati napade na ustavo Združenih držav. Progresivni kan-didat La Follette nima nobenega drugega namena kot popolnoma izpremeniti naš ustavni sistem s tem, da hoče odd-veti najvišjemu sodišču Združenih drav pravosodno pol-nomoč. Svoje zahteve sicer zavija v meglo, če pa to meglo prepodimo, vidimo, da njegovi predlogi niso ničesar drugega kot navaden in gradi napad na naš vladni sistem."

V resnici pa La Follette ničesar drugega ne zahteva, kot da naj ima glede vsake najvažnejše zadnje besede sedo narod Združenih držav, ne pa pet sodnikov članov najvišjega sodišča.

Teh pet sodnikov ima večjo moč kot poslanska zbornica, senat in kongres s predsednikom vred.

Popraviti to napako je edin namen La Folletta. In baš vsledtega mu tudi očitajo radikalizem, boljševizem in komunizem.

Mr. Roosevelt je bila leta 1912 dosti bolj radikal.

On je zahteval, naj narod s splošnim glasovanjem preglasuje odloke najvišjega sodišča.

Težko, da bi narod odobril Rooseveltov načrt, težko, da bi zadobil kongres tako moč, da bi lahko preglasoval odloke najvišjega sodišča, na vsak način je pa treba napraviti mejo, do katere naj seče moč najvišjih sodnikov.

Abraham Lincoln je rekel svoj čas:

"Vem da je ameriški narod tako navezan na svojo vla-do. Vem, da bo pripravljen a svojo vlado dasti pretrpeti in vem, da bo potrebitno trpel in prenasal, predno bo sklenil izpremeniti jo. Ko pride enkrat do tega, bodo na-stopile naravne posledice. In do tega bo prišlo prej ali slej."

V svojem drugem inavguralnem govoru pred kon-gresom je rekel Lincoln leta 1865:

"Ta dežela z vsemi svojimi napravami in ustanova-mi je last naroda, ki stanuje v nji."

"Če bi se ta narod naveličal obstoječe vlade, jo lahko izpremeni na dva načina. Narod se lahko posluži svoje ustavne pravice ter vlado amandira. Lahko se pa posluži tudi svoje revolucionarne pravice ter vlado od-stavi."

Kaj bi se zgodilo z Abraham Lincolnom, če bi kot ne-znan in nepoznan politik širil dandanes take ideje o vlasti?

Tudi njega bi smatrali za nevarnega radikalca.

Po svetu.

Nova odkritja pomlajevalca ljudi Rudolfa Hugg-Hellmutha. Morilce dr. Voronova.

Pariški pomlajevalci, človeštva umoril, ker ni imel denarja. Stra-dr. Voronov ki si je stekel dober hovit umor je vzbulil na Dunaju se je dognalo, da je ranjene, ki je na prevozu v bolnišnico umrl. 48letni Josip Gorenje iz Novega mesta. Pokojnik je bival v Renčah ter je nabiral preostali vojni ma-terijal. Radi tega nabiranja je prisel v konflikt z dvema drugimi nabiralcema iz Renč, ki sta se načrtevala nad svojim konkuren-tom s tem, da sta ga umorila. Enega zločince, po imenu Žigon, so orožniki prijeti in zaprli, njego-vega pomagača Mozetiča pa še ni-našli.

Peti kongres bivših vojnih ude-ležencev.

Te dni je bil v Londonu slovesno otvoren peti kongres bivših vojnih udeležencev, ki ga na kratko nazivajo "Fidac" (Federation internationale des anciens comba-tants). Kongres bo trajal par dni. Udeleži se ga 80 delegatov iz zavezujučih držav, Francije, Italije, Čehoslovaške, Jugoslavije, Rumunske, Poljske itd. Delegate so pozdravili na kolodvoru člani angleške delegacije. Federacija steje pet milijonov članov. Na kongres se bo razpravljalo o razmerju do nje. Na spreghajališču pri Sv. Andreju je izpla celo osminko karje, nadalje o ženah, ki so trpele veliko senzacijo.

Dunajska pisateljica dr. Hugg-Hellmuth umorjena.

Na Dunaju je bila v torek ponoc umorjena v svojem stanovanju v Lustkandigasse št. 10. znana dunajska pisateljica in pedagoginja dr. Hugg-Hellmuth. Napadalec je udaril z nekim topom predmetom po glavi in ji zamrazil usta. Kakor poročajo listi, so kri-minalni organi prijeti morilca v osebi nečaka umorjene, kemika jih do Lige narodov.

Iz Jugoslavije.

Letalska nesreča na Černomeru samomora je bila nesreča lju-bezen.

Te dni okoli 7.30 je letelo nad Zagrebom več vojaških aeroplakov. Ko se je eno izmed letal spustilo na tla, se je pokvaril motor, in letalo se je zapodilo na koruzno po-lje. Aeroplán se je pravrnil in zgo-rel, letalec pa sta ostala nepoško-dovana.

Iz raznih krajev države.

V Dolnjem Daruvaru na Hrvatskem se je obesil seljak Jovo Jef-tinić. — Pri Beogradu je skočil v Savo želesnički uradnik Dušan Milić. Samomor je izvršil radi ne-srečne ljubezni, poleg tega pa je poneveril tudi 10,000 dinarjev. Iz hotela Wilson v Beogradu je iz-ginil pred dnevi trgovski potnik Mavro Kraso iz Osijeka. Računa ni plačal, pač pa je postal pismo, v katerem veli, da gre v smrt.

Zkratica in Legar v Beogradu.

V Beogradu so ugotovili v zadnjem času več slučajev obolenosti skrätkie in legarju. Zaznamo-vati je bilo tudi več smrtnih slu-čajev. Sanitetne oblasti so ukreni-le vse potrebne korake, da se pre-preči raširjenje nalezljivih bolez-ni.

Težka nesreča pri Griljanu.

Te dni se je pripetila v Griljanu ob Tržaški cesti težka nesreča. Delavec Tomaž Josetič rodil iz Dalmacije se je kopal v morju ob tržaško mestno bolnišnico, kjer so ga operirali, a njegovo stanje je bilo tako težko, da ni prebolel za-dobljenih ran ter je v sredo, po-dnevi v velikih mukah izdihnil.

Deset dni za "Lepo našo domo-vino."

Ante Račić iz Medulina v Istri živi že nad 16 let v Trstu, kjer je zaposlen v prosti luki. Neko so-boto zveče se je vračal domov veselo razpoložen in je pri tem prepeval različne pesmi. Naenkrat mu je prišla na misel tudi "Lepa naša domovina". Nič hudega slu-te je začel peti. Tako sta ga ustvarila dva policaja ter ga areti-raja. Naslednjega dne je bil mo-žazljen in ker je "prepeval na-čest kralja Aleksandra", je bil obsojen na deset dni zapora.

Postojnska hranilnica pod komi-sarjem.

Uradni list rimske vlade objav-lijek dekret, s katerim je podaljšan komisariat Benvenuto Farrollia pri postojnski posožilnici za dobo na-daljnih treh mesecov.

Nalezljive bolezni v Trstu.

Od 6. do 13. septembra so bili v Trstu naznanjeni sledeči slučaji nalezljivih bolezni: davcev 7., skrätkie 24., legar 9., dezinterija 1., pat-rotifus 3., Skrätkica, legar in dezen-terija so zahtevale vsaka po eno žrtev.

Zločin pri Renčah.

Po polnoči je naletel neki mož na cesti med Žigoni in Renčami. Po polnoči je naletel neki mož na cesti med Žigoni in Renčami na Kanalskem na ranjencev in raz-vezil v smrtnih bolečinah. Pozneje je dognalo, da je ranjene, ki je na prevozu v bolnišnico umrl. 48letni Josip Gorenje iz Novega mesta. Pokojnik je bival v Renčah ter je nabiral preostali vojni ma-terijal. Radi tega nabiranja je prisel v konflikt z dvema drugimi nabiralcema iz Renč, ki sta se načrtevala nad svojim konkuren-tom s tem, da sta ga umorila. Enega zločince, po imenu Žigon, so orožniki prijeti in zaprli, njego-vega pomagača Mozetiča pa še ni-našli.

Samomor pri Sv. Andreju.

16 letna Marija Antončič, po po-klicu dajkinje, si je vzel življe-nje. Na spreghajališču pri Sv. Andreju je izpla celo osminko karje, nadalje o ženah, ki so trpele veliko senzacijo.

Peter Zgaga

Nemški kanceler je v velikih sti-skah.

Nemški monarhisti so pomaga-li, da je Nemčija sprljala Dawesov-nat. Za to zaslužijo primerno na-grado.

Po mnenju nekaterih je pa naj-nova nagrada v državi ministarski naslov. Po tej nagradi strašansko hrepene kajzerjevi pristaši.

Kanceler jim je rekel: Bodite navidez republikane, pa vam bom dal ministarski naslov.

To jim je bo lahko storiti. Sledili bodo vzhledu vladne, samo v obratnem smislu.

Vlada je namreč tudi le navidez republikanska, dočim ji sreč odločno utriplje za ubogega "re-veza" v Doornu.

Prihodnji mesec se bo vršila še ena konferenca glede italijansko-jugoslovanske meje.

Z zadnjim konferenco so Jugoslo-vani prav zadovoljni. Dobili so namreč vrh Triglava.

Vrh Triglava je najvišja točka v Jugoslaviji.

Z vrha Triglava se vidi v jas-nem vremenu vso Primorsko tja do Gradeža. Če je posebno lepo vreme, se vidi prav tja do Benetk.

Kljub temu, da ni vrh Triglava nujesčar drugega kot gola skala, je to pridobitev za Jugoslovane silno važnega pomena.

Triglav naj bo njihova bodoča božja pot. Odtam bodo lahko vdeli krasno zemljo, ki so jo izgu-bili.

In krasen pogled na njihovo iz-gubljeno sveto last naj jih napol-ni v vrčo željo in trdnim prepri-čanjem, da mora biti ta sveta last prej ali slej znova njihova.

V Ljubljani je bil aretiran pred-sednik Orjune.

Orjuna je skrajšano ime za or-organizacijo jugoslovanskih naci-onalistov.

Jugoslovanski nacionalisti za-sledujejo v Jugoslaviji iste cilje kot jih zasledujejo fašisti v Ita-liji.

Le dobro naj zapro in pošteno-naj obsodijo predsednika Orjune.

Zadnjič sem bil poslat popra-vek glede nevarnega prostora na Osmi cesti.

V popravku sem pozabil še to pripomniti.

Dotičeni prostor ni nevaren, pač sila varen kajti ljudje, ki se ga tam načrtejo, ne spuščajo na ulico, ampak jim dajo za celo noč potrebne jeperje in zgodaj zutra trajaj pomembne nauk: Ale lo, se-daj pa le brž, da vas gospod ne bodo videli.

Ko bo zmanjšalo Majku Ceg-a-retu snovi za list, naj objavi tisto pesem, ki jo je zložil pred dvanaj-stimi leti Vodiški Johane na čast.

Tista pesem je vse, kar je Majk v življenju pametno napisal.

V Bostonu se bo vršila zanimiva pravda.

Bogati pivovarnar Frank Jones je obljubil svojemu prijatelju Michaelu Crowleyu, da mu bo plačal deset tisoč dolarjev, ako bo tekom desetih let popolnoma trezen.

Napravila sta pogodbo ter jo da-la advokatu podpisati.

To se je zgodilo meseca septem-bra leta 1914.

Leta 1918 je pivovarnar umrl. Te dni se je pa zglasil pri upravitelju pivovarnarjeve zaposlovanje Crowley ter zahteval obljubljeni deset tisoč dolarjev, da je bil celih deset let popolnoma trezen.

Upravitelj mu noč ne izplačati svote.

Najbrž mu tega denarja tudi navede sodešče ne bo prisodilo.

Če bi bil prohibicije v Zdr. državah, bi bilo verjetno, da je človek lahko deset let trezen.

V dobi prohibicije je pa abso-lutno nemogoče.

Zakon je dvojni parlament, v katerem ima prav glasovanju žena vedno večino.

Kadar pravi žena: Sovražim ga,

kakor greh, se še vedno ne ve, če

ona v resnici sovraži greh.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Katol. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

Anonimno pismo.

Spisal Max in Alex Fischer.

I.
Ko je Anton Mathien prevzel po njegovega pisma, se napisati samo en stavek. Napisati posamezne črke, to bi še nekako šlo, toda napisati več kot a in dedičino po svojem nečaku; je potreben, da stvoriti besede, o, to je bila pa težnava stvar.

K rajnemu Petru sem po-gostoma hodil v mlin in vem, kako je treba mleti. Vem celo, koliko mave lahko zmešaš med moko v vreči, ne da spoznajo kmetje. Le za dva sous. Kmalu se mu je razjasnil obraz. Pogumno je namečil pero. Razložil je kos potiskanega papirja po mizi. V podlistku časopisa "Petit Parisien" je čital slednje vrstice:

"Marki de la Tarabole je sedaj vedel, da Anna de Roy var svojega plemenitega moža. Smatral je za svojo dolžnost, obvestiti o tem svojega dobrega prijatelja. Poslal mu je anonimno pismo:

Gospod!

Eden Vaših prijateljev, ki vam želi le dobro, smatra za svojo dolžnost, da Vas posvari. Vaša soproga Vas smeši. Vsi ljudje poznašo nesrečo Vašega zakona. Odprite oči!

Pozdravlja Vas

Vaš najboljši prijatelj.

III.

Bataillard je stresel moko v vreči in izvlekel pismo. "Ali si dobil pismo? Bataillard?" je poizvedoval pek.

"Ej, kako si zvedav! To pismo se je Sariott nenadoma spomnil, da mora takoj odgovoriti na nujno pismo, za svojega tovariša. Na žep. Če nekaj časa ga je zopet sprotno pa se je Bataillard jel izvlekel. Presneto se mu je posredno bolj zanimali za početje čila tega anonimnega dopisa. Komaj je svojega drugega. In kmalu ga je mogel verjeti, da je to njegovo

Posrečilo se mu je namreč do-naliti slednje:

Odkar je Mathien odkazal Sariotta za delavnico svojo izbo, ki je služila obenem kot spalnica. Mathienjeva žena ni mogla več dolgo zdrati v kuhinji. Komaj je pospravila, že je pričela nestreno čakati na odhod svojega moža. In pod pretezo, da pospravlja v so-bah, se je neprestano sukala o-krog Sariotta.

Nekega dne je Bataillard z za-gonetnim nasmehom na ustnicah pritekel v mlin.

"Čujte, oče, zd se mi, da vas kliče Sariott!" Mathien je od-hitel gori. Odprl je duri v spalnico. Zdrnil se je, nato pa je prav natihom zopet zaprl vrata. V zadregi se je popraskal za uše-si in zamrmljal polglasno: "Vra-jiji fant! Glej ga mo...! Kako mi je na uslužo!..."

In stopil je doli in se mirno vrnil na delo.

"Menda si se zmotil, Bataillard. Sariott dela in me prav nič ne rabi."

II.
Bataillard se ni mogel ločiti od njega. Pa je prišel h kovaču Ton-pinetu.

"Čul sem pripovedovati o vašem anonimnem pismu," je dejal mojster Tonpinet. "Bodite tako ljubezni, gospod Bataillard, in pokazi ga tudi meni."

Clovek se končno prenaja vsega, tudi občudovanja. In tako se je tudi Bataillard končno zavedel, da ni razvil vseh svojih pisateljskih zmožnosti le radi tega, da bi žel občudovanje in pohvalo. Ko je bil ravno v bližini pošte, je porabil to priliko in kupil znak. Še enkrat je, poslednjč prečital svoje pismo. Samo ena misel ga je še težila: Mathien morda edini ne izve, kdo je pisec. Že je hotel pismo zlepiti in ga vreči v nabiralnik. V zadnjem hipu pa se je ustavil.

V mlinu je vse spalo. Bataillard se je pri brleči sveči trudil in mučil, da bi napisal pismo obsegalo vsaj pol strani. Kasneje pa je bil že pripravljen omejiti se le na šest besed: "Tvoja žena tevara Sariottom." Cudno res, kakšna muka je to, ni: "Jean - Maria".

STUDENTOVSKIE IGRE

Slika nam kaže dijake Northwestern univerze v Boston, Mass., ko vlečejo vrv preko potoka. Na vsaki strani je enako število dijakov. Močnejša stranka zmaga, slabješa pa pada v potok.

IV.

Drugo jutro je Bataillard podpretezo, da mora nujno popraviti ključavnico pri vrati, prežal na pismenošč. Odločil se je, da prestreže pismo: Kakšna neumna misel je bila to, da se je podpisal!

V duhu se je že videl, kako se z bisago na hrbitu potika okrog milov in išče službe.

"Gospod Mathien, pismo imam za vas," je čul nekje zadaj naenkrat glas pismenošč. Kakšna smola!

Gospodar je stal ta hip pred vratmi in je sam sprejel pošto.

Bataillard je zbežal na podstrešje. Kmalu je zasišal körake na stopnicah. Brez dvoma koraki gospodarjevi. Šel je dol in klet.

Ali zvok korakov se je zopet blížal. Bataillard se je zmurnil na dvorišče in izginil zopet v podstrešje. Začel je premestavati žito, kot da bi se mu strašno mudilo.

Tedaj je pristopil k njemu Mathien. Čudno, kako se je znal inlinar obvladati! Njegovo lice ni kazalo niti najmanjšega sledu razburjenja.

"Bataillard, ali si ti napisal to pismo?"

"Kakšno pismo, gospod — gospod Mathien?"

"Za vraka! Nikar ne taji, te-pe!"

Na pismu, ki je kazalo sledove vseh onih rok, skozi kater je bilo slo, je zagledal Bataillard, Jean-Maria Bataillard svetje ime.

Tajiti bi bilo nespametno. Po-vel si glej, da nikomur ne črnuča, ne o tem, to je anonimno pi-smo."

Opoldne pa je zaprosil Bataillard gospodarja, naj mu dovoli iti v mesto.

Medpotoma se je ustavil pri vinskem trgovcu.

"Vi Bataillard? kateri dobriveter vas je primesel?"

"Nič posebnega; pismo nesem na pošto."

"Hm. Ampak Mathien ima srečo, da ima v mlinu tako izobrazenega fanta kot je Sariott."

"Sariott!" Bataillard je zaničljivo skomignil z rameni. Izvlekel je iz žepa nezlepiljeno pismo.

"Tole pismo je vse kaj drugega kot Sariottovo. Sem ga tudi jaz napisal. Vi ste si pač misili, da jaz ne znam toliko kot Sariott."

Precítajte si, ampak jezik za zobi:

"Od dneva, ko je bilo pismo na-disan, je minil ravno en teden. A Bataillard se ni mogel ločiti od njega. Pa je prišel h kovaču Ton-pinetu.

Vsi posamezni del dežele in vsak kraj se zdi suh onim, ki ne iščejo družbe ljudi, ki pijejo.

Bolečine

bodisi revmatične, nevralgične ali krči hitro olajšate, če rabite

SEVERA'S GOTTHARD.

Izvrstno lokalno sredstvo za hrbitno hromost, okorelost in otrplost mišic. Imejte ga vedno pri rokah.

Cena 50 ali 60 centov.

Zahvaljujte pri svojem lekarju.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

Par koristnih nasvetov.

Strežba bolnikov.

Mazanje, vibriranje, masiranje z mazili in tekočinami naj se vrši točno po zdravnikovih predpisih, ki natančno določi kdaj naj se vrši in koliko množino mazila je treba jemati. Pri sredstvih, ki bi pustili mazdeža na posteljini, ovij bolno mesto s tanko obvezo.

Pri opravljanju telesne potrebe nudi bolniku kolikor moreš pomoci. Ža bolnika, ki še lahko vsta, imej v sobi nalača za to pri-rejen stol. Če ne more s postelje, imej pripravljeno plitvo nočno posodo, ki jo je porine podenj. Seveda ga moraš pri tem z eno roko pod križem privzidigniti.

Rabljenje nočno posodo pokrij in takoj odstrani iz bolniške sobe, dobro pomij in pri nalezljivih boleznih tudi razkuži, tako pri tifusu, koleri, grizi in skrlatici. Pri teh boleznih je treba odpadke razkužiti na ta način, da jih poliješ z enako množino apnenega mleka.

Tega si napraviš na sledeči način: En liter žganega apna deni v posodo in poškropi s tri četrt litra vode in mešaj, da apno povzame vso vodo in se spremeni, v prahu. Ta prahu pomešaj s tremi litri vode, a pazi, da te ne pošprije, zlasti, da ne pride v oči, ker je zelo jedka tekočina. Spravi jo v zaprto posodo in pred porabo dobro pretresi.

Še po preteklu ene ure, ko so dodobra razkuženi jih zlij, najbolje v posebno jamo, kjer jih pokrij z apnom in pepelom.

Ako bolnik ne čuti svoje potrebe, pregni podenj večkrat zloženo rjavo, ki jo moraš večkrat menjati, da ga vлага ne peče. Na modro ali blazino pa pregni kos kančukovega blaga ali povoščene platna, da vлага ne prode v celo posteljo.

Bolnika, ki bljuje, dvigni, ali mu vsaj pridvigni glavo. Za ta slučaj imej pregnjeno posteljo in

zahtevu zdravnika shani odpadke do njegovega prihoda, da jih pregleda.

DANES BO PODPISANA MEHIŠKO-JAPONSKA POGODBA.

Mexico City, Mehika, 3. okt. — Zastopniki mehiške in japonske vlade bodo podpisali danes trgovsko pogodbo med obema državama.

Pogodba bo med drugim dovo-ljevala priseljevanje Japonev na mehiško ozemlje. V prihodnjih letih se bo naselilo v Mehiki nad pol milijona Japonev.

Kadar postane človek dosti star, je težko razlikovati med ljubezno, do domovine in ambicijo.

DR. LORENZ

642 Penn Ave., PITTSBURGH, PA.

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

ŠPECIJALIST MOŠKIH BOLEZNI.

Moje stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravil nad 25 let ter imam skupnje v vseh boleznih "in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in eponati vaše bolezni, da vas ozdravim in v vremi mod in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skupnje pri ozdravljenju moških bolezni. Zato se morem popolnoma zanesti na mene, moja skrb je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlažajte, ampak pridej čimprej.

Jaz ozdravim zastrupljeno kri, mazule in lis po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolezni v kosteh, stare rane, oslabljenost, življenje in mehurju, ledčarji, jetrah, želodci, rmenico, revmatizem, katar, zlatolilo, naduha itd. Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 9. do 10. popoldne; v torek, četrtek in soboto od 8. do 10. popoldne do 1. sredo; v nedeljach in praznikih od 10. do 10. popoldne do 2. popoldne.

Nova velika arabska sanjska knjiga.

Vsebuje 300 strani

1.50

Nova velika sanjska knjiga

.90

Sanjska knjiga, srednja

.35

Angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar

.75

Spretna kuharica. Nova velika kuvarska knjiga. Na-

vodila, kako se kuhašo dobra in okusna jedila.

1.45

Trdo vezana

.45

Slovensko-angleška slovnica.

Vsebuje slovnico,

slovensko-angleški slovar in kako se postane

ameriški državljan. Trdo v platno vezana

1.50

Gozdovnik. Povest iz ameriškega življenja.

1. in 2. zvezek

1.—

Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnimi

pohodov bivšega slovenskega planinskega polka,

1.25

zobinson, povest

.65

Si medvedjego lovca. Potopisni roman

.80

Rinaldo Rinaldin

.50

Sveta Genovefa

MORSKI JASTREB.

Spisal Edoel Sabatini. — Za G. N. priredil G. P.

85

(Nadaljevanje.)

— Ali se mu sploh ne bo vrnila zavest? — je vprašal, čeprav je že dobil odgovor.

— Kot sem že rekel, ga lahko smatrate mrtvim, Sir John. Moja izurjenost ne more ničesar opraviti.

Sir John je povesil glavo in njegov obraz je dobil resen izraz.

— Tudi moja pravica ne more opraviti ničesar, — je rekel mrek. — Čeprav ga osvetim, mi ta osveta ne more vrniti prijatelja.

Ozrl se je na zdravnika.

— Osveta, gospod, je najbolj publa stvar v človeškem življenju.

— Vaša naloga, Sir John, — je rekel zdravnik, — je izvajati pravico, ne pa osveto.

— Ne pride vpoštov, če povemo vse.

Ko je rekel to, je stopil Sir John k ležišču Lionelu ter zrl na njegovo čedno lice, preko katerega je že legala senca smrti.

— Če bi lemolgoč govoriti, v interesu pravice! Dokaze bi imeli na temelju njegovih lastnih besed in nikdar bi mi ne bilo treba dajati odgovor za to, da bom dal Sir Oliverja obesiti.

— Gotovo, gospod, — je rekel zdravnik. — Tako vprašanje se ne bo nikdar pojavilo. Zadostuje beseda gospodične Rozamunde, če bi to sploh postalo potrebno.

— Njegovi pregreški proti Bogu in ljudem so preveč notorični, da bi mogel kak človek kedaj dvomiti o moji pravici, da ga na mestu obesim.

Nekdo je potrkal na vrat in vstopil je osebni služabnik Sir Johna z objavo, da ga hoče Rozamunda takoj videti.

— Gotovo bi rada izvedela vse glede njega, — je rekel Sir John ter vzduhlil. — Moj Bog! Kako naj ji to povem Potreti jo v uru oproščenja s tako novico! Ali ni to ironija usode.

Obrnil se je ter stopil proti vratom. Tam je obstal.

— Ali ostaneš tukaj do konca? — je vprašal zdravnika.

Master Tobias se je priklonil. — Gotovo, Sir John. — Nato pa je dostavljal: — Itak ne bo treba dolgo čakati.

Sir John se je zopet ozrl na Lionelu, — kot da se hoče posloviti od njega.

— Naj v miru zaspí, — je rekel hriпavjo ter odsel iz kabine.

Na sredi ladje se je za trenutek ustavil, se obrnil proti skupini poohajajočih mornarjev ter jem ukazal, naj privežejo na jarbol vrv in privedejo predenj renegatskega Oliverja Tressiliana. S počasnimi, težkimi koraki in še težjim sreem je odsel na sprednji krov.

Solnce, ki se je komaj dvignilo iz morja, je obsevalo prostranost morja in dvignila se je tudi precej močna sapa, vsled katere se je napelo slehro jedro na ladji. Daleč proč, komaj vidna, je ležala obal Španske.

Dolgi in rmenkasti obraz Sir Johna je bil prekonaravno resen, ko je vstopil v kabino, v kateri ga je čakala Rozamunda. Priklonil se je resno ter vrgel svoj klubok na stol. Tekom zadnjih petih let je prislo per bilin nitih med njegove goste črne lase, posebno na senečih.

Približal se ji je, ko se je dvignila, da ga sprejme.

— Rozamunda, draga, — ji je rekel nečno ter jo prijel za obe roki. Pogledal ji je v oči, z žalostjo in skrbjo v svojih potezah. — Ali si dobro počivali?

— Počivala! — je rekla, kot da se čudi takemu vprašanju.

— Uboga ovčica, uboga ovčica, — je mrmljal ter jo potegnil k sebi in ji pričel gladiti krasne lase. — Hitro se bomo vrnili v Anglijo. Bodu pogumna in ...

Pri teh besedah je Rozamunda skočila nazaj in Sir Johna se je lotila bojazen, ker je vedel, kaj hoče izvedeti.

— Ravnakar sem slišala praviti nekega mornarja drugemu mornarju, da je vaš namen na mestu obesiti Oliverja Tressiliana, — še danes zjutraj.

Sir John jo je popolnoma napačno razumel.

— Bodu potolažena, — je rekel. — Moja pravica bo hitra in moja osveta zanesljiva. Na jarbolu je že vrv, na kateri bo skočil v večno pogubljenje.

Rozamundi se je ustavila sapa in prijela se je z roko za prsi.

— In radi česa? — ga je vprašala z izzivnim glasom ter mu zrla naračnost v oči. — Radi česa nameravate storiti to?

— Radi česa? — je ponovil on, omahovaje. Zrl je manjo presečen. — Radi česa? — je ponovil bedasto, v svojem velikem presečenju. Nato pa se je bolj pazno ozrl manjo ter videl v njenem divjem pogledu pojasnilo tega, kar mu je bilo najprvo nepočitljivo.

— Vidim, — je rekel z glasom, ki je izražal neizmerno sočutje. Domneval je, da se ji je nekaj zmedlo v glavi po vseh grozotah, katere je pretrpela. — Počivati moraš, — je rekel nečno, — ter ne posvetčati svoje pozornosti takim stvarem. Pusti jih meni in bodi prepričana, da te bom osvetil kot se spodobi.

— Sir John, mislim, da me popolnoma napačno razumete. Jaz nočem, da me osvetite. Vprašala sem vas, radi česa nameravate storiti to in vi mi niste odgovorili.

V vedno naraščajočem presečenju je bulil vanjo. Torej ni imel prav. Bila je zdrava pameti. Mesto vprašanj, ki bi se tikala Lionelu, katerih se je tako zelo bal, je stavljala to presenetljivo vprašanje, zakaj namerava obesiti jetnika.

— Ali moram res tebi ter sploh vsem živim ljudem — navajati grehe, katere je zakril ti lopov? — je vprašal.

— Morate mi povedati, — je odvrnila ona, — s kakšno pravico ste se proglašili sodnikom in obenem rabljem; s kakšno pravico ga hočete poslati v smrt na ta brezobzirni način, brez obravnave?

Goverila je tako resno in odločno kot da ji je poverjena polnomoč sodnika.

— Ti, ti, — je rekel Sir John omahovaje, — ti bi moral biti menda prav zadnja, da mi staviš tako vprašanje! Moj namen je popotati z njim kot se postopa na morju z vsemi lopovi Tressilianovega kalibra, kadar se jih zasači. Če čutiš usmiljenje do njega, — cesar pa ne moreni razumeti, — moraš pomisliti, da je to največjo dobrota, katero mu moremu pokloniti.

— Vi govorite o dobroti in osveti v eni sapi, Sir John.

Postajala je vedno bolj mirna in na mesto prvotne razburjenosti je stopila samozavest.

Sir John je napravil nestrpočno krenjno.

— Kaj bi koristilo odvesti ga v Anglijo? — je vprašal. — Tam bi moral priti pred sodiščem in izid obravnave je jasen. Povsem nepotreben bi močiti ga.

— Izid ni tako gotov kot domnevati vi, — je odvrnila. — Ona ima pravico zahtevati obravnavo.

Sir John se je obrnil vstran in zrl zmedeno na strop kabine. Besedo se mu je zdelo prepričati se z Rozamundo gleda take stvari.

(Dalej priborilj.)

Gebedorf kot tast.

Spisal Mads Tryne.

(Humoreska.)

“Seveda morava imeti pohištvo spalnje v slogu Ludovika XVI. to se razume samo po sebi,” je dejala gospodična Alvida svojemu zarocenemu. “Jedniko si mislim v srčno vez.

Alvida ono in končno je prišlo do spora, ki je raztrgal nežno rokokoslogu — to je danes najmodernejše — in spalnico v zeleni, — je modroval Valdemar. “Boli nem.”

“Hm,” je pripomnil Valdemar, imamo, in bolj zopet, ko jih izgubim. Stanovanje moram vendar obdržati.”

Stari Gebedorf je besnel. “Dvatisoč kron na leto, in potem še risljivo vprašala nevesta.

“Da, toda stroški,” je obotavljajoče se nadaljeval mladi mož. “No, mislim pač, dragi Valdemar, da moja dota dovoljuje, da si prijetno opremiva svoje bodoče govorni mati in hči. ‘Zakaj si danes v stanovanju vse živiljenje?’”

“Da, da! Zakaj ne? Toda, ko si Nekaj dni pozneje se je oglasil omenila to točka, pravim: ‘tvoja bivši tast pri svojem bivsem zetu doto je res prav lepa, a bilo bi mi in mu dejal: ‘Plačam vam trito ljubše, ako bi tvoj oče za del tega so kron, ako se ne naselite na Gedernarja dal sam urediti dom za fionovem trgu.’’”

Prokurist je bil zadovoljen ni si vedno tako popustljiv?”

“Ne,” — Alvida se je očitno je mel roke. O vsem ni imel niti vznemirila — “to sem prevzela pojma.”

Prihodnji dan je šel Gebedorf h gospodarju in rekel: “Moj zet ne mara stanovanja, in jaz vam dam tisoč kron, ako pogodbo raztrage. Potem lahko stanovanje takoj oddaste drugemu.”

Gospodar je privolil in Gebedorf je plačal. Ko se je vrnil domov, ga je hči burno objela.

“Ah, oče, kako sem vesela!” — “Jaz tega o sebi ne bi trdil.”

“Toda, oče, ali si ne moreš mislit, zakaj?”

“O, malenkost, ni vredno besele.”

“Koliko znaš ta malenkost, če pristavila. ‘Ali mi boš ti manj nakanjon? Sicer sem se pa spomnila, da sem zadnjih videla krasno perzijsko preprogo, ki bi izbrnula najmočnejšo spalnico.’”

“Koliko stane?” je vprašal Valdemar.

“O, šeststo. Ali ni poceni?”

“Šesto?” je ponovil ženin skorobras.

“Valdemar?”

“Da, glej oče, danes sva se srečala in tedaj.”

“Hvala, dosti vem!”

Stari se je zgrudil na stol in tiho godrnjal. Le vrag je čul njevno zvijča ostala brez učinka.

Sladko spavaj draga hčerka in sestra mirno smrtno spanje, in naj ti bode lahka zemljeva amriška.

Blaga pokojnica je bila članica S. D. Z., pokopana je bila po katoliškem obredu na pokopališču sv. Pavla.

Zahvaljujemo se tem potom sebno rodbini Kos in rodbini Korček, kakor tudi drugim sosedom in znancem, ki so darovali venec.

Sladko spavaj draga hčerka in sestra mirno smrtno spanje, in gove bebole in si veselo mel roke.

Helgoland v razvalinah.

Vsem, ki so doživelni in preživel grozo svetovne vojne, je postal nemški otok Helgoland dobro v neizbrisnem spominu. Nemčija je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar ter je potrošila za vojaške naprave na njem tekom zadnjih 20 let pred vojno nad eno milijardo zlatih mark. Hotela ga je prerediti v največjo pomorsko trdnjavo na svetu. Tisoče in tisoče delavec je vrtalo v skale na otoku ter dobro skladisca za municijo in podzemne tvornice morskih min. Količina cementa in železa, ki se je porabil za betoniranje te nemške trdnjave, je napravila iz Helgolanda svoj Gibraltar